

Oppgave 5.1 Aktivitet 4: Vurdering

Skal lærer / veileder alltid gi tilbakemeldinger og karakterer, eller kan dette arbeidet gjøres av studentene selv som medstudentvurdering? I hvilken grad kan studentene sette karakteren selv?

-Vi tror elevene kan lære mye og få ny innsikt i egen læring ved å vurdere seg selv og hverandre. De får øvd opp forståelsen for vurdering, og kan selv lettere forstå hva som kreves av ulike oppgaver.

Ved å bruke denne metoden kreves det en del forberedelse i klassen, siden det er utfordringer man må være obs på for at dette skal være en vellykket aktivitet;

- Elevene må vite hva som skal vurderes. Tydelige kriterier og læringsmål som elevene er kjent med, og gjerne har vært med å utarbeide.
- Elever kan også føle et press i forhold til å være snille med hverandre for ikke å komme i konflikt med noen, eller gi for god vurdering til venner og dårligere til de de ikke liker.
- Holdninger bør jobbes med i forkant, -elevene må være innstilt på å gi en rettferdig og ærlig vurdering.

David McConnell (2002) skriver at undersøkelsene han har gjort har skjedd i et miljø der studentene var vant til å vurdere hverandre: *"We develop a climate where commenting on each other's work, and giving and receiving feedback is an integrated and normal part of the community's day-to-day work."*

Utfordringen er å komme dit. Mange elever er veldig nervøse for at andre i klassen skal oppdage at de for eksempel ikke er så flinke til å skrive.

Vi tenker også at det er enklere å få til dette i et klasserom der man har elevene i mer enn ett fag. Fokuset på faglærere (slik vi ser en tendens til i Osloskolen) kompliserer mange av de ønskene man har om å utvikle et trygt klassemiljø preget av samarbeidslæring, gode diskusjoner, holdningsarbeid,

tid til å utvikle et klima der sosial-konstruktivistiske arbeidsmåter er mulig. Dette blir kanskje annerledes på høyskoler og universitetsnivå, men er erfaringer gjort som lærer på ungdomstrinnet.

I noen klasser sprer det seg raskt en holdning om at dette er noe de vil være med på, og som de ser mening i. Mens i andre klasser har de ikke lyst i det hele tatt. Det kunne være interessant å se mer på hvorfor det blir slik, for her er det mye gruppedynamikk og -prosess som spiller inn.

Læreren kan også hjelpe elevene i vurderingsarbeidet ved å utarbeide gode verktøy de kan bruke, f.eks. et enkelt og ledende skjema:

Gruppe nr.:

Vurderingskriterier	Karakter 1-6. Sett en karakter under hvert punkt.
1. Kreativ undervisning	
2. Faglig innhold	
3. Deltakelse i fremføringen	
4. Praktisk gjennomføring – veksling med teori	
5. Ferdigheter som veileder/underviser	
6. Lærte du noe??	
Sum:	

Egenvurdering og vurdering av hverandre er et virkemiddel for å øve elever i metakognitive refleksjoner og legge til rette for metakognitiv innsikt.

Det er dermed en god metode for å bevisstgjøre og ansvarliggjøre elevene, og metoden forbereder elevene i kompetansebehovene for framtiden.

-Bør læreren kvalitetssikre vurderingene?

Underveisvurderingen (den formative med gode råd og tips og triks) kan elevene godt stå for uten at læreren trenger å godkjenne den. Her kan de få veiledning underveis, læreren kan vise eksempler på nyttige og gode tilbakemeldinger, elever og lærer kan diskutere vurderinger og hva formålet med dette er, og man kan snakke om forskjellen på å vurdere underveis og til slutt.

Selve konklusjonen, i form at den formelle og summative karakteren, er det kanskje alltid læreren som må stå for?